

Česká pravice, sorry

20.února 2006

Děkuji CEVRO - Liberálně konzervativní akademii, že mi poslala svou brožuru Proč volím pravici. Nejspíše bych se o ní jinou cestou nedozvěděl. A proč by člověk nemohl věnovat trochu času právě tomuto tématu?

Jen nevím, jestli jsem ten správný adresát. Při nedávném srovnávání dvou filmových verzí Olivera Twista - té čerstvé od Romana Polaňského a pětioscarového muzikálu z roku 1968 v režii Carola Reeda - jsem se přistihl, že dávám přednost ne-vážnému, ne-konzervativnímu, ne-pravicovému, dnes již sedmatřicetiletému Oliverovi! (ani ten vykřičník nevypadá příliš solidně).

Jenže zároveň se skláním před Polaňského poctivou prací. Před poctivou prací editorů a korektorů brožury Proč volím pravici se sklonit nemohu. Na to je v ní příliš mnoho chyb. To za pravicové nepokládám, je to přestupek proti kvalitě. Hned v prvním příspěvku se mi dostane vysvětlení, proč volit pravici - Pravice má pravdu. Čekal jsem méně agitace. Sborník však obsahuje i řadu standardních textů s neutrálními nadpisy. Jsou správné, jen mi připadaly na rozdíl od Polaňského filmu nepoznamenané schopnosti přenášet pocity a myšlenky na recipienta. Zaradoval jsem se ale nad příspěvkem z Velké Británie Proč zdravotní sestra volí pravici? Z tohoto textu se zvedá ryzí dickensovská postava zanícené a fantasticky omezené bytosti. Jenže i když se obdivuji způsobu, jakým je napsán Uriah Heep, nikdy bych ho nevolil.

Stejně tak nedokáži bez zábran vstřebat jinak nadprůměrnou úvahu o tom, jak se pravidelně vrací strašidlo socialismu. S autorem totiž nesdílím jeho zkušenost předlistopadového člena KSČ na ideologickém pracovišti. A s dalším příspěvatelem, jehož pravicovou autentičnost nezpochybňuji, se nedokáži ztotožnit pro jeho - v textu nevyjádřený, ale mně známý - striktně odmítavý postoj k interrupci a obdiv k prezidentům Reaganovi a Bushovi ml.

Jakoby schválně se mi pak dostal do ruky další pravicový artefakt. Je to dopis, jímž jeden podnikatel vypovídá účast na jisté soutěži jen proto, že tam bude přítomen premiér Paroubek. V příkrém rozporu s tím, co myslím o chování opravdového konzervativce, v textu výpovědi smlouvy píše o Paroubkovi: „Ve skutečnosti se chová jako fekální vůz, který kolem cáká splašky, a kdo se chce očistit, tak je jím kárán a napadán.“

Taky bych neměl číst bulvární tisk. Ale musím, abych měl přehled. Vrchní pravicový politik M. T. tam v čerstvém rozhovoru říká, že bude bojovat proti korupci na základě prevence, průhlednosti a postihu. Podobu toho posledního přibližuje slovy: „Sem tam se prostě musí někdo zavřít.“ Ani to mi příliš solidní nepřijde.

Natož epizoda s jeho blízkým spolupracovníkem M. D., který se mihne během rozhovoru, ale M. T. dělá, že je překvapen: „Jé, to byl Dalík? To jsem netušil. Jé, ten je ošklivej.“ - „Vám se nelíbí? Tak proč s ním děláte? - „Já nejsem na chlapečky.“

Česká pravice, sorry. Tento styl sdílet nemohu.

Autor: Alexandr Mitrofanov

Zdroj: Právo, 7. února 2006

07.02.2006

Právo